

ROZWIJANIE WRAŻLIWOŚCI SŁUCHOWEJ I ODDECHOWEJ

Prawidłowa wymowa jest oparta na poprawnym funkcjonowaniu **aparatu słuchowego, oddechowego i artykulacyjnego**. Dzięki temu dziecko rozumie wypowiedzi słowne i potrafi je tworzyć, jeśli ma predyspozycje intelektualne i właściwe wzorce środowiskowe.

Zadaniem nauczyciela jest praca nad kształtowaniem słuchu, oddechu i usprawnianiem aparatu artykulacyjnego (języka, warg, podniebienia miękkiego, żuchwy).

W kolejnych cyklach przybliżyć Paniom, na jakiego typu ćwiczeniach powinna skoncentrować się praca nauczyciela chcącego wspierać dziecko w drodze do pełnego rozwoju mowy.

Ćwiczenia słuchowe z wykorzystaniem bodźców niewerbalnych i werbalnych służą do rozwijania słuchu mownego. Uczą koncentrowania uwagi na sygnałach słuchowych, analizowania tego, co się słyszy, czyli identyfikowania i różnicowania bodźców.

Początkowo dziecko uczy się zauważać dźwięk, a potem również dostrzegać cechy tych dźwięków (natężenie, długość, wysokość itp.).

Zabawy ukierunkowane na rozwijanie słuchu polegają na:

- rozpoznawaniu dźwięków instrumentów
- rozpoznawaniu głosów zwierząt
- rozpoznawaniu dźwięków z otoczenia (blisko i w oddali)
- różnicowaniu rytmu
- różnicowaniu liczby dźwięków, ich intensywność
- zabawie w "ciszka" (dzieci rozpoznają głos kolegów na podstawie umownych dźwięków np. ma, szsz, beee).

Konspekt zajęć rozwijających wrażliwość słuchową i sprawność oddechową

Cele:

- rozwijanie wrażliwości słuchowej
- ustalanie prawidłowego toru oddechowego
- wydłużanie fazy wydechowej
- usprawnienie opuszków palców oraz małej motoryki

Pomoce:

„czarodziejski kamień”, szary papier, gazety, okrągłe kartoniki, plastelina.

Przebieg zajęć:

1. Przekazywanie sobie "czarodziejskiego kamienia" wraz z głośną artykulacją swego imienia.
2. Rozmowa na temat: "Do czego służą ręce, nogi, zęby, język, uszy".
3. Podsumowanie rozmowy z podkreśleniem roli słuchu w naszym życiu i wprowadzenie do zabawy słuchowej
4. Zabawa słuchowa "Głos gazety":

- rozdanie dzieciom gazet, dzieci je oglądają, dotykają, manipulują nimi
 - demonstracja przez nauczyciela odgłosów, jakie może wydawać gazeta: pocieranie kartką o kartkę, potrząsanie gazetą, uderzanie w kartkę np. klockiem, zgniatanie kartki, rozprostowywanie zmiętej kartki, rozrywanie kartki
 - powtórzenie odgłosów razem z dziećmi, uczulanie na dźwięki, jakie wydają te czynności
 - zabawa w sprawne uszy: dzieci zakrywają oczy i słuchają, jaki odgłos demonstruje jedno wybrane dziecko
 - wszyscy pokazują odgadniętą czynność i ewentualnie nazywają usłyszany odgłos lub czynność
5. Gazetowe piłki. Dzieci wykonują kulki z podartych kawałków gazety, tak by były jak najmniejsze tzn. najbardziej zgniecione, układają kulki na rozprostowanej dłoni i zdmuchują jak najdalej przed siebie.
 6. Kołysanka dla piłeczki. Dzieci kładą się na plecach, kładą na brzuchu rękę i starają się oddychać kontrolując tor oddechowy. Przy muzyce relaksacyjnej kładą na brzuchu piłeczki – kulki i starają się je kołysać oddychając przeponą.
 7. Mecz piłkarski. Dzieci siadają przy stolikach naprzeciwko siebie i dmuchają kulki z gazety za pomocą słomki. Starają się dmuchać długo i delikatnie, tak aby piłka trafiła do kolegi (wydłużamy fazę wydechową).
 8. Dzieci wykonują z plasteliny kolorowe piłki, naklejając na kartoniki plastelinowe kuleczki dokładnie rozgniecione opuszkami palców.
 9. Dzieci wykonują wielkiego Misia. Z kulek z gazety wypełniają formę misia wykonaną z szarego papieru (nauczycielka wykonuje z szarego papieru dwa jednakowe szablony misia zszywając je do połowy zszywkami tak, by można było zappełnić je kulkami z gazety dzięki czemu powstaje przestrzenna zabawka).
 10. Nadanie imienia Misiowi i zawieszenie go w sali.